

پیام داریوش فروروزیرکار و امورا اجتماعی ، به مناسبت روز جهانی کارگران

به نام خدا

و به نام پایدگی ایران

با درود فراوان به همه‌ی کارگران شرافتمند ایران ، اول ماه مه -
یازدهم اردیبهشت - روز جهانی کارگران را به همه‌ی خواهران و برادران
کارگر شادباش می گویم ، اما همراه این شادباش ، خود را ناگزیر می بینم
به یاد یاران کارگربیاورم : تا زمانی که یک کارگربیکار ، یک کارگر
کم درآمد ، یک کارگر نگران آینده و یک کارگر استعمار شده در سراسر
کشور وجود داشته باشد ، نخستین روز ماه مه و هیچ روز دیگری را " جشن "
نمی توان نامید ، چرا که بایسته‌ی هر جشنی ، آسایش راستین داشتن
و دور از دغدغه و غم بودن برپاکنندگان آن است ، و هرگز بزرگزارکنندگان
یک آیین ، در میان نابesامانی ها یا با دیدن یاران دلتنگ و دست تنگ ،
حق ندارند که آیین خود را " جشن " بنامند ، روزی ستم کشیدگان به آسودگی
و آزادی کامل دست می یابند که ریشه‌های ستم از بیخ کنده شده باشد .

شکی نیست که همه‌ی گروه‌های اجتماعی مردم میهن ما - که روح
خود را در خدمت هدف‌های ضد انسانی نظام حاکم پیشین در دنیا ورده بودند -
ستم کشیده ورنج دیده‌اند ، اما در این میان ، بالاترین سکوی ستم
کشیدگی ورنج دیدگی از آن اردوی بزرگ کارگران بوده است ، و به همین
سبب نیز اکنون باید که نخستین دستاوردهای انقلاب اسلامی ملت ایران ،
در خدمت سعادت این بخش سازنده از اجتماع باشد .

در سالهای گذشته ، نتیجه‌ی درهم آمیختن دو عامل اساسی تولید -
یعنی کار و طبیعت - به چاه پرنشده‌ی طمع وابستگان به نظام حاکم
فروریخت و ملت در فقر برجای ماند . اینک باید چنان نظامی از بین
واژگون شود و سود حاصل از کاره‌رانسان - که دارنده‌ی املائی داده‌های

طبیعت نیز هست - به خود او برسد و در راه بهزیستن همه مردم
صرف گردد.

بنابراین ، من روز جهانی کارگران را تنها از آن روی به
کارگران وطن شادباش می گویم که دست کم ، آزادی شادباش
گفتن و برپا داشتن آیینی به خاطر این روز و آزادی بیان رنج ها
و خواسته ها فراهم آمده است .

به امید روزی که واژه ی "رنج" از فرهنگ بشری پاک شود ،
مفهوم "کار" و "رنج" یکی نباشد و "کارگران" ، "رنجبران"
نامیده نشوند .

و چنین روزگرا نقدری تنها با درست اندیشیدن ، یگانگی داشتن ،
کار کردن ، با همه ی نیرو کار کردن و با نظم انقلابی پاسدار حقوق و منافع
حاصل از کار خود بودن ، پدید خواهد آمد ، و همه ی اینها در پناه استقلال
و آزادی .-

۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۵۸